

Weschler Lipót

Apám, Weschler Lipót. A kép Budapesten készült 1936-ban. Apám, Wescher Lipót 1882-ben született Budapesten. Könyvelőnek tanult, és könyvelőként dolgozott a Grasser téglagyárban. A házasságuk után továbbra is a gyárban dolgozott könyvelőként, egészen addig, ameddig el nem került utazónak, kereskedelmi utazónak egy olajtársasághoz. Motorolajjal kereskedett. Sokat volt távol, sokat volt vidéken. De csak két-három napra, nem hetekig. Az apám, úgy tudom, hogy vallásosabban lett nevelve, mint az anyám. Ők nagyon hamar megárvultak, és a legidősebb testvére, az Ábrahám nevelte őt meg a testvérét, a Samut. Neki volt egy fia, a Frédi. A holokauszt alatt ő itthon volt, nem vitték el. Aztán kiment Detroitba, autógyárban dolgozott. Tehát apám és a testvérei Nyitrán éltek, és úgy tudom, hogy nagyon vallásosak lehetettek. De nem voltak ortodoxok. Nem volt semmi külső jegye a vallásosságuknak. Az anyai nagyapámnak több testvére

is volt, de én csak egyre emlékszem, az Etelre. Az ő férje volt a téglagyárnak az igazgatója, és ők ott laktak a téglagyárban szolgálati lakásban. Nagyon szép szolgálati lakás volt. Ott volt három gyerek. Etelék összejártak a nagyapámékkal, anyámék jártak oda, ők jártak ide. Náluk voltak ilyen kis partik is, amik arról nevezetesek, hogy ott ismerte meg a papám az anyámat. Az apám és az anyám között 15 év korkülönbség volt, de azt sosem éreztük. Anyám nagyon szerette apámat. Anyám úgy volt nevelve, hogy tisztelni kell, szeretni kell a férjét. Nem tudom, hogy szerelmes volt-e, amikor hozzáment, de soha egy hangos szó nem volt köztük. A nagyszüleim nagyon szerették apámat. Lehetett is. Ő egy olyan nagyon jámbor ember volt, aki mindenben alávetette magát a családnak, mindent megtett a családért.